

σονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν
 ἐξολοθρεύσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ
 κατασκευάσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δι-
 καίᾳ μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς, χαλιώσει
 κείσιν. Ὁ νόμος τῆ Θεοῦ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐχ
 ὑποσκελιθήσεται τὰ ἁβήματα αὐτῆς. Κατανοεῖ ὁ ἁ-
 μαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τὸ θανατώσαί αὐτόν. Ὁ
 δὲ Κύριος ἐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
 τῆς, ἐδ' ἐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κείνηται αὐ-
 τῶν. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτῆς,
 καὶ ὑψώσεσιν, τὴν κατακληρονομήσαι γῆν, ἐν τῇ ἐξολο-
 θρεύεσθαι ἁμαρτωλῶς, ὄφει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυ-
 ψύμβρον, καὶ ἐπαιρόμβρον, ὡς τὰς κέδρας τῆ Λιβάνου.
 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδὲ ἐκ λῶ· καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ
 ἐχ εἰρέθη ὁ τόπος αὐτῆς. φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε δὴ
 θυπτα· ὅτι ὅσιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρῶνικῶ. Οἱ
 δὲ ἀδύνομοι ἐξολοθρεύονται ἐπὶ τὸ αὐτό. Τὰ ἐγ-
 καταλείμματα τῆ ἀσεβῶν ἐξολοθρεύονται. Σωτηρία
 δὲ τῆ δικαίων ὡς Κύριος, καὶ ὑπεραατισῆς αὐτῆς ὅσιν
 ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ
 ῥύσεται αὐτῆς· καὶ ἐξελεῖται αὐτῆς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ
 σώσει αὐτῆς, ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν. Δόξα.

Κ Α Θ Ι Σ Μ Α ς΄.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΔΙΔ.

Εἰς αἰάμνησιν ὡς τῆ Σαββάτῃ. λζ'. 37.

Κύριε μὴ τῆ θυμῶν ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῆ ὀργῆς
 παιδέσῃς με. Ὅτι τὰ βέλιόν ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεσήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
 σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. ἐκ ἔστιν εἰρῶν ἐν